

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1177971/28

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד גיטה גוטמן)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד ארינה נינר)

הנדון: ניכור הורי – דחיית בקשה לעיכוב ביצוע החלטה לפסיקת הוצאות משפט

החלטה

בפנינו בקשת הנתבעת לעיכוב ביצוע החלטת בית הדין מיום 3.5.23 באשר לפסיקת הוצאות משפט.

ברם, עמדת בית הדין היא שההחלטה הנ"ל צודקת לחלוטין. נזכיר כי במקרה שלפנינו קיים ניכור הורי חמור וקשה מצד האם כלפי האב, ופגיעתה של האם בילדי הצדדים בנייתוק שלהם מהאב היא חריפה.

ובכן, חרף העובדה שלא הומצאה על ידי המבקשת אסמכתא להגשת ערעור, בית הדין מחליט שלא להטריח לחינם את המבקשת בכך, משום שסבור שבכל מקרה דינה של בקשה זו להידחות על הסף.

בית הדין עיין במבוקש, ולא מצא מקום להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה, שניתנה לאחר הפעלת שיקול דעת רחב, והסתמכה על עובדות שבתיק, כמנומק וכמוסבר בהרחבה במסגרת ההחלטה הנ"ל.

בנסיבות תיק זה לא נמצאו העילות המקובלות לעכב את ביצועה של החלטה, משום שלאור האמור בהחלטה הנ"ל, מסתבר שהסיכוי לקבלת הערעור, ככל שיוגש, הינו נמוך.

בנוסף, לא עסקינן בפעולה בלתי הפיכה או פעולה שמאינת את אפשרות הגשת הערעור.

וידוע האמור בהחלטת בית הדין הגדול בתיק 1166435/2:

ביחס לעיכוב ביצוע שהגישה ב"כ המבקשת על החלטה זו של תשלום 15,000 ש"ח הרי שגם ללא הדברים שנכתבו לעיל ביחס לאפשרות הערעור, בקשת עיכוב הביצוע נדחתה.

כידוע, אין הגשת ערעור מעכבת את ביצוע פסק הדין (תקנה קמו(1)). הנחת החוק והתקנות רואה את פסק הדין שניתן כתקף לכל דבר וענין לרבות ביצועו כל עוד לא הוכרע ע"י ערכאת הערעור לקבל את הערעור. ההיגיון המשפטי הוא כי אין לעכב את גלגלי הצדק ולמנוע מהזוכה את המגיע לו על פי פסק דין של ערכאה שיפוטית.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הליך "עיכוב ביצוע" הינו כלי שבמהותו מעכב את הליכי הצדק ונועד לשימוש רק באחד משני התנאים, ביצוע ההחלטה יאיין את הערעור וימנע את האפשרות להגשת ערעור, או שביצוע פסה"ד יביא לכך שייגרם נזק בלתי הפיך. לפיכך, השימוש בכלי זה של עיכוב ביצוע ייעשה במשורה ורק במקרים הנ"ל. ככלל, חיובי ממון אינם בלתי הפיכים וכל פעולה כספית ניתנת להחזרה למקומה.

כך שבית הדין הגדול כבר הבהיר את העקרונות לעיכוב ביצוע החלטות, העולים עם האמור מעלה, כולל האמירה:

"ככלל, חיובי ממון אינם בלתי הפיכים וכל פעולה כספית ניתנת להחזרה למקומה".

כך שאף פסיקת הוצאות משפט שבמסגרת ההחלטה הנ"ל, היא בתוקפה לגבייה מיידית.

וראו אף האמור ברמ"א חושן משפט סימן יד סעיף ד: "וצריך לשלם מיד, ואם יסתור הדין, יחזרו לו". וכן מובא אף בשו"ע חו"מ סימן פב סעיף י: "אלא ישלם ואחר כך יטעון על המלווה במה שירצה, ואם יודה, יחזיר לו, ואם כפר ישבע היסת".

וראו אף האמור בהחלטת בית הדין הגדול בתיק 1296744/1 (פורסם):

על אחת כמה וכמה שאין מקום לעכב ביצוע של חלקים אחרים בהחלטות בית דין קמא, החלקים הנוגעים לשאלת פירעון שכר טרחתו של המומחה והוצאות אחרות – כסף, בניגוד לטובתם של ילדים, הוא בריהשבה, ועיכוב ביצוע של הוצאות שאף לאחר ביצוען יהיו ברותהשבה והסגה לאחור – ודאי אינו מוצדק לעת האת.

כך שאין לעכב ביצוע חיוב ממוני בטענה שאינו בלתי הפיך.

כן ראו האמור בהחלטת בית הדין הגדול בתיק 1373002/6 (פורסם):

כמו כן, חיוב בגט מעורר את זכות האישה למזונות מדין "מעוכבת מחמתו להינשא". זכות זו אינה מאיינת את זכות הבעל לערער. אם הערעור יתקבל, עשוי הבעל להיות זכאי להחזר אותם דמי מזונות.

כך שאין לעכב ביצוע חיוב ממוני, וכל שכן הליך ממוני, בטענה שאינו בלתי הפיך.

וכך רשם בית הדין הגדול בהחלטתו שם בתיק 1296744/1 (פורסם) באשר לעיכוב ביצוע החלטות הנוגעות לניכור הורי והפרת הסדרי שהות:

בנוגע לטענות ההסתה והניכור נוסף גם כי חזקה על המומחה שמונה גם כמתאם, כי יהיה קשוב לדברי הצדדים ובמידת הצורך וככל שיתעורר ספק – אף לדברי הילדים.

בנסיבות אלה, קשה לקבל את הטענות שהרחבת הסדרי השהות, בהדרגה, או קיומם ללא פיקוח צופנים חשש ממשי לסכנה המצדיקה את עיכוב ביצוע של החלטת בית דין קמא. ונזכיר בעניין זה כי הכלל הוא שהחלטות יש לקיים אף אם מוגש עליהן ערעור ואילו עיכוב ביצוע הוא החריג המצריך הצדקה וביסוס.

מאידך גיסא הטענה כי המשך הנתק של הילדים מהאב הוא המביא והעשוי להביא עוד לנזק – סבירה היא. רצונו של האב כי הקשר עם ילדיו יהיה משמעותי וללא פיקוח (במהלך מפגשי האב והילדים, להבדיל מן הפיקוח הכללי של המומחה – המתאם על התקדמות הדברים) – לא זו בלבד שמובן וסביר

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הוא, אלא שמובנת גם ההסתייגות מהסדרים מפוקחים, ואפילו אם היא עד כדי העדפה להימנע מהם אם הללו ההסדרים היחידים המתאפשרים – עמדה מובנת, אף שלדעתנו אינה נכונה, גם בשל תפיסתם של הסדרים מפוקחים כמתווים תומכיים תגית של 'אב מסוכן'. הטענה כי קשר משמעותי וללא פיקוח, כשאינן בפיקוח צורך אמיתי, טוב יותר לילדים עצמם – אף היא טענה סבירה ולמעלה מכך.

תוצאת האמור היא כי 'מאזן הנוחות' נוטה בבירור שלא להורות על עיכוב הביצוע. וודאי לא בשלב זה, טרם הגיעה תשובת המשיב לערעור וטרם התקדמו הדברים במסגרת ההדרגה האמורה אל עבר ההסדרים השוויוניים.

כך שבתיק לניכור הורי חמור, אין לעכב החלטות בית הדין.

משכך, בקשת המבקשת לעיכוב ביצוע החלטת בית הדין מיום 3.5.23 נדחית על הסף, והחלטה זו בתוקפה, על כל חלקיה.

נעיר כי אף אם הוגש ערעור, החלטה זו הינה בתוקפה, לאור האמור בסעיף קמו (1) לתקנות הדין.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ד באייר התשפ"ג (15/05/2023).

הרב יעקב מ' שטיינהויז

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה